

Sygn. akt III CZ 24/06

POSTANOWIENIE

Dnia 10 maja 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Barbara Myszka (przewodniczący)

SSN Irena Gromska-Szuster (sprawozdawca)

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa B. M. i J. M.

przeciwko Powszechnemu Zakładowi Ubezpieczeń S.A. w Warszawie

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 10 maja 2006 r.,

zażalenia powodów na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 31 stycznia 2006 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 31 stycznia 2006 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną powodów B. i J. małżonków M. wskazując, że każde z nich dochodzi od zakładu ubezpieczeń kwoty 30 000 zł tytułem odszkodowania z art. 446 § 3 k.c. w związku ze śmiercią ich syna w wypadku komunikacyjnym a zatem łączy ich współuczestnictwo formalne, które nie uzasadnia sumowania roszczeń każdego z powodów dla określenia wartości przedmiotu zaskarżenia skargą kasacyjną. Z tych przyczyn dla każdego z powodów wartość przedmiotu zaskarżenia wynosi 30 000 zł a zatem nie sięga określonego w art. 398² § 1 k.p.c. progu dopuszczalności skargi kasacyjnej, który wynosi w sprawach cywilnych 50 000 zł wartości przedmiotu zaskarżenia. Dlatego Sąd Apelacyjny na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. odrzucił skargę kasacyjną.

W zażaleniu pełnomocnik powodów zarzucił, że powodów łączy współuczestnictwo materialne, przy którym wartość przedmiotu sporu i zaskarżenia równa jest sumie roszczeń dochodzonych przez oboje powodów a zatem wynosi 60 000 zł, co przesądza o dopuszczalności skargi kasacyjnej. Wnosił o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Trafne jest stanowisko skarżących, że łączy ich współuczestnictwo materialne a nie tylko formalne, bowiem dochodzone przez nich roszczenia przewidziane w art. 446 § 3 k.c. oparte są na tej samej podstawie faktycznej i prawnej (art. 72 § 1 pkt 1 k.p.c.). Na taki charakter współuczestnictwa przy tego rodzaju roszczeniach wskazywał już wielokrotnie Sąd Najwyższy między innymi w orzeczeniach z dnia 30 kwietnia 1966 r. II PR 20/66 (nie publ.), z dnia 20 kwietnia 1967 r. II CZ 29/67 (nie publ.), z dnia 20 stycznia 1977 r. IV CZ 7/77 (OSNC 1977/8/146) oraz z dnia 19 grudnia 1985 r. I CZ 135/85 (nie publ.).

Nie podważa to jednak trafności stanowiska Sądu Apelacyjnego, że przy określaniu wartości przedmiotu zaskarżenia skargą kasacyjną dochodzonych przez powodów roszczeń nie sumuje się, bowiem nie ma ku temu podstaw prawnych. Jak stwierdził Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 17 stycznia 1997 r. I PKN

65/96 (OSNP 1997/17/317) a także w orzeczeniach z dnia 7 marca 2000 r. I CZ 48/00, z dnia 18 października 2000 r. V CZ 86/00 (nie publ.) oraz z dnia 25 lutego 2004 r. II CK 489/02 (nie publ.), w przypadku współuczestnictwa materialnego o dopuszczalności kasacji (obecnie skargi kasacyjnej) decyduje wartość przedmiotu zaskarżenia określona osobno w stosunku do każdego z powodów a nie suma wartości przedmiotu zaskarżenia wszystkich roszczeń. Wynika to z faktu, że zgodnie z art. 378 § 3 k.p.c. w brzmieniu po nowelizacji z dnia 1 marca 1996 r., sąd odwoławczy nie może już rozpoznać sprawy także na rzecz współuczestników, którzy wyroku nie zaskarżyli, jeżeli współuczestnictwo materialne wynika z tej samej podstawy faktycznej i prawnej a zatem niezaskarżony przez takich uczestników wyrok sądu pierwszej instancji staje się prawomocny i nie może być objęty orzeczeniem Sądu drugiej instancji a tym samym także skargą kasacyjną. Po wskazanej wyżej nowelizacji kodeksu postępowania cywilnego, w fazie postępowań odwoławczych (apelacyjnego i kasacyjnego) została zerwana materialna więź łącząca współuczestników materialnych, których współuczestnictwo opiera się na tej samej podstawie faktycznej i prawnej i łącząca ich więź zbliżona jest do współuczestnictwa formalnego, co sprawia, że dla oceny dopuszczalności skargi kasacyjnej wartość przedmiotu zaskarżenia należy obliczać odrębnie dla roszczeń każdego z nich.

Z tych wszystkich względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. oddalił zażalenie jako nieuzasadnione.